

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és névtelenül levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 24 frt. Ennél kevesebb aránylag számítottik. Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.

Nyilttéri czikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Évnegyedre 3 kor.

Fél évre 6 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknak előfizetve egész évre 10 korona.

Uj magyar asszony.

Az özvegy trónörökösné, a ki a nagy katasztrófa óta nemes méltósággal viselte a balsors csapásait és boldogsága nagy hajótörésének keserveit, a mult csütörtökön dél előtt uj életet kezdett.

Felesége lett egy magyar mágnásnak, Lónyay Elemér grófnak.

Valóságos kálvária-út lehetett az, a mig Stefánia özvegy trónörökösnéből magyar grófné lehetett. Az udvari intrikáknak, családi konfliktusoknak, etikett szempontoknak egész táborra tornyosodott alig elhárítható gát gyanánt a két szerelmes közé. S hogy mégis egymáséi lehettek, az nemcsak a szerelem demokráciájának diadala, hanem urunk, királyunk nagy és nemes szívének ékesen szóló bizonytsága.

Politikai jelentősége nincs e világra szóló násznak semmi. Nekünk magyaroknak azonban kiváló örömet szerez, mert a helyes magyar asszonyok, a magyar földes asszonyok száma szaporodott egygyel, a ki a társaságra nézve dísz és valódi előkelőség.

Az egész magyar nemzet örömének ad kifejezést, hogy a királyi sarj sok évi buslakodás után megpihen egy magyar kastélyban, egy nemes magyar mágnás védő- és szeretetteljes karjai között.

Az egész magyar nemzet azt kívánja, hogy találja meg lelkének harmoniáját, a jutalmát azért, hogy a legnemesebb és legigazibb emberi érzést ismerte el határozónak. Példája szép és felemelő, hogy mikor a rangkorságért elemi érzéseket áldoznak föl azok, a kik nem is rangban születtek: a

király leánya nem várja az arany koronát, hanem azt, melyet tiszta szerelemből, friss virágokból fontak neki s a melyet nyomon kísér e földön minden nemzete részéről: az elismerés koronája.

Csodálatos az idők munkássága és megtanít bennünket arra, hogy a kik megérdemlik a tavaszt, azoknak a tél is rózsát terem!

A mértékhitelítés ügye.

A mértékhitelítési ügy közgazdasági fontosságát mi sem igazolja jobban, mint azon körülmény, hogy a mértékek rendezését a törvényhozás is annyira sürögősen tekintette, mikép annak tárgyalásába már az alkotmány visszaállításának első éveiben belebocsátkozott, megalkotva az 1874. évi VIII. törvényezikket, mely szerint a magyar korona országaiban az eddig használt mértékek helyett a métermérték alapján uj mértékrendszer hozatott be. Ezzel kapcsolatosan kellett rendezni a mértékhitelítés ügyét is, még pedig oly alapon, hogy mindenik törvényhatóságnak alkalma legyen a mértékek használatát szakszerűen ellenőrizni.

Természetesen, az alkotmányos állami élet első berendezkedése alkalmával még gondolni sem lehetett a mértékhitelítési ügy terén oly szervezkedésre, mi az egész ország területén egyöntetűen, fennakadás nélkül, közvetlen állami felügyelet alatt funkcionáljon, meg kelletvén elégednie az államnak egy a fővárosban szervezett központi mértékhitelítő bizottsággal, mely intézménynek tétetett feladatává, őrködni az uj mértékrendszer helyes alkalmazása felett.

Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter figyelme azonban a mértékhitelítés ügyére is kiterjedt, a törvényhatóságokhoz intézett egyik

közelebbi rendeletében kilátásba helyezvén a mértékhitelítési ügy újjászervezését. Addig is a törvényhatóságoknak mindent el kell követni ennek a fontos ügynek az ellátása érdekében, a mi pedig vármegyénk területén is nem kis nehézséggel jár.

A métermérték-rendszer behozataláról szóló törvény ugyanis kötelezi a törvényhatóságokat, hogy területükön saját költségükön mértékhitelítési hivatalt állítsanak fel. Ezen rendelkezésnek többé-kevésbbé a törvényhatóságok meg is feleltek s 1876-ik évben vármegyénk is állított fel mértékhitelítési hivatalt, mely azonban a szükséges helyiségek költségei hiánya miatt sehogy sem tudott zöld ágra vergődni. Így aztán a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter beleegyezett, hogy a mértékhitelítés ügyét a törvényhatóság magánvállalat útján biztosítsa, mi azonban szintén nem vezetett eredményre. Egyrészt azért, mert a mértékhitelítés szüksége inkább a fejlettebb iparral és kereskedelemmel bíró városi központokban nyomul előtérbe, másrészt pedig azért, mivel a megkívántató minősítéssel bíró magánvállalkozó nem akadt. Vármegyénk törvényhatósága felszólította Deés város közönségét, nem volna-e hajlandó a mértékhitelítés ellátását elvállalni, ahogyan ez az áruforgalomra oly nagy fontossággal bíró ügy vidékünkön elhanyagoltassék? A város közönsége erre késznek is nyilatkozott s a kormány jóváhagyásával 1880-ik évben létre jött szerződés alapján a mértékhitelítési hivatalt átvette oly feltétel alatt, hogy az első felszerelési költségeket az államnak megtéríti s azután a tiszta jövedelem 25%-át a törvényhatóság fogja élvezni. Igen, csak hogy a szükséges épületek felállítása és berendezése akkora költségebe került a városnak, hogy az a csekély bevételből mai napig sem volt törleszt-

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Egy igaz ember.

Kondor Géza egyszerű fiu volt, olyan bizalmi féle mindenes az ispán urnál. Ha a bankba be kellett vinni néhány ezer forintot, csak Kondorra bízta az öreg ispán. Ha át kellett adni száz darab kihizlalt göbolyt, csakis Kondor végezte az átadást. Baj nélkül vette át a vevő a száz állatját.

Egyszerű, félig művelt írástudó ember volt Kondor Géza, szellemi tehetségét nála a becsületessége pótolta. Ezért aztán kijárt neki az uraságnál évi 600 forint, szabad lakás, egy öl tűzifa és némi gabona.

Igénytelen ember volt Kondor Géza és beérte ezzel a fizetéssel, nem vágyott többre és boldognak érezte magát. De boldogságát nem csak megelégedése okozta, szerelmes volt!

*

Urasági házban lakott az özvegy nyugalmazott számtisztne a leányával. Férje Kovács Gida bácsi negyven esztendeig szolgálta hűségesen a grófokat és a grófi család, mikor az öreg tisztviselő lehunyta szemeit, teljes fizetését biztosította az elárvultak számára. Kovácsné ki sem mozdult a faluból és szép tizenhatszáz éves leányának Terkának például fogalma sem volt arról, hogy milyen lehet a főváros?

Terkába volt szerelmes az az igénytelen fiu, kit most ott találunk a leány ablaka mellett szótlanul, mig Terka kihajolva vigan cseveg és számtalan kérdést intéz a fiuhoz:

— Ugy, hát csakugyan a fővárosba megy?

— Este indulok. A nagy gép miatt küld az ispán ur, ő maga nem mehet és mindjárt velem el is küldi az árát. Már át is vettem a pénzt.

— Csak aztán el ne veszítse, Géza.

— Tudod Terus, hogy ez felesleges aggodalom.

— Az igaz, Géza, felelte meleg pillantással a leány, de arra már csakugyan kérem, hogy ha már Pesten volt, hozzon is nekem Pestről valamit. Még sohasem voltam Pesten.

— Én is most megyek először, nem is térek vissza üres kézzel Terus, arról nyugodt lehetsz.

Egy meleg kézszorítás és a két szerető elvált. Terka kisasszony behuzta fejét és betette az ajtót, mert az ispán fiát közeledni látta. Géza pedig szemére huzta pörge kalapját, a kis nádbotot csizmájába szorította és sietett haza, hogy kevés előkészületet az utra tegyen. Mikor összetalálkozott az ispán ur jogász fiával, udvariasan megemelte kalapját és hangosan is megköszönté:

— Adjon Isten a tekintetes urnak!

Egy kis fejbiccentés volt a válasz.

*

Terkák házában megállt az ispán fia Pál urfi és bekiáltott az udvarra:

— Itthon van Tera kisasszony.

Egy öreg asszony szólt ki a tornác alól.

— Jó napot tekintetes urfi, azt hiszem a főtanító uréknál van.

— Hm, hm, motyogta a jogász és sarkon fordult. Eltagadták itthonlétét, pedig messziről láttam, hogy az a kölyök itt diskurált vele.

A kerítés ajtajánál megállt és ujra visszafordult.

— Sajnálom, hogy Terka kisasszonytól nem bucsuzhattam, a beiratkozások miatt, négy napra én is Pestre megyek.

— Szerencsés utat kívánok Pali urfiának, szólt halkan az öreg asszonyság, mig reszkető ujjai a kötőtűkkel babráltak.

*

Másnap este Géza a szállodában látogatást kapott. Pali ur rontott be sebbel-lobbal.

— Meg van-e még a pénz? kérdé.

— Még nem fizettem le, felelte őszintén Géza.

— Ne is fizesse ki az egészet, vagy nyolczszáz forintot adjon ide.

— Talán irt a nagyságos ur?

— Nem, de szükségem van a pénzre, majd apa azután, ha a gépet hazaszállították, odahaza kiegyenlíti.

— Nekem a gép egész árát kell kifizetni tekintetes ur.

— De én mondom, hogy adjon ide ötszáz forintot.

— Annyit sem adok tekintetes uram.

— Hát mennyit ad, Kondor?

— Semmit sem adhatok, tekintetes ur.

Pali urfi felugrott és kirohant, bevágta maga után az ajtót és szaladt pénz nélkül vissza a kártyakompániához, pedig még be sem iratta magát az egyetemen. Kondor Géza pedig szépen lefeküdt és csak másnap reggel ment el, hogy kifizesse a gép árát.

*

Csodálatos, másnap délelőtt az utcán megint összetalálkoztak. Pali urfi már nem látszott haragudni.

hető. Mult 1899. év végével még mintegy 309 frt tulkiadás mutatkozik s ezenkívül az első felszerelési költségek is hátralékban vannak. A kedvezőtlen eredmény még 1894-ik évben arra indította a város tanácsát, miszerint kezdeményezze a szerződés felbontását és kérje a hátralékos költségek elengedését. Az ügy ma is tárgyalás alatt áll. A mult 1899. évi eredményi kimutatás előterjesztése során a város képviselőtestületi közgyűlésében ismét szóba jött a szerződés felbontása, utasítván a tanács módját találni a városra nézve hátrányos szerződés felbontásának. Minthogy e tekintetben a tanács a kellő lépéseket már 1894-ik évben megtette s ez ügy még ma is függőben áll, ebből arra következtetünk, hogy a kereskedelmi miniszter nem fog sokáig késni a mértékhitelítési ügy újjászervezésével.

Be kell várni türelmesen a miniszter intézkedését. Azzal a csekély, néhány forintnyi áldozattal mindenesetre felér ez a fontos szolgálat, mit a mértékhitelítési hivatal a közönségnek tesz.

Törvényhatósági közgyűlés.

Lapunk mult számában említettük volt, hogy vármegyénk törvényhatósági bizottsága márczius 17-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek első pontját a tisztviselők fizetésfelemelésére engedélyezett pótlék felosztása képezte. Az állandó választmány javaslatát a bizottság magáévá tette s most a belügyminiszter előtt áll az ügy jóváhagyás végett.

Ugyanezen a közgyűlésen jelentette be a vármegye alispánja, hogy az ezredévi ünnepségek emlékére megrendelt történelmi vonatkozású festményt Pálya Czelesztin festőművész elkészítette s ide leküldvén, a székház kisebb gyűléstermében helyeztetett el. A bizottság tudomásul vette és a festőművésznak elismerést szavazott. A képzőművészeti társulat bíráló bizottsága a képet jól sikerült festménynek nyilvánította.

A közgyűlés elhatározta, hogy az új bűnvádi perrendtartással és egyébként is felszaporodott munkálatokra való tekintettel, 5 szolgabírói és 7 napdíjas állást szervez és a főszolgabírók irodai átalányát 400 koronára emeli fel.

Az árvaszéknek könyvek és nyomtatványok beszerzésére a gyámpénztári alapból 1200 koronát engedélyezett. Özv. R. Aross Lajosné alszámvevő özvegyének, Moldován Dániel irodaszolga özvegyének, Likker Simon és Tárcsa János utkaparóknak a szabályszerű nyugdíjajutalékot és Murza Jánosnak végkielégítést szavazott meg. Elhatározta, hogy felterjeszti Deés város képviselőtestületének határozatát, melyben az algymnasiumnak főgymnasiummá való kifejlesztését kérte.

— Hova megy Kondor?
— Haza a szállodába, délbe utazom.
— Bajba vagyok Géza barátom!
— Ne ijesszen meg, tekintetes ur.
— Igen, elvertem a pénzem és nem tudok beiratkozni.
— Hát mennyi kell ahhoz?
— Elég egy ötvenes.
— Ha nem sértem meg, annyim éppen van Pál urfi és leolvasta az öt darab tizest.

Azután elváltak. Kondor egy ékszerüzletbe ment, vett egy kis női gyűrűt, azután hazautazott. Terka sugárzó szemekkel fogadta, mikor ismét ott állt az ablak előtt.

— Jöjjön be Géza!
Géza odaadta a kis ajándékot.
Istenem de szép, ujjongott a leány, nézd édes anyám, rám gondolt a Géza.

Meg is kell becsülni az ő ajándékát. Mikor e szavakat mondta az öreg asszony, Terkának már az ujján volt a gyűrű és úgy vitte oda ajkához.

*

Másnap Pali urfi is megérkezett és Terka, mikor meglátogatta, el sem tagadhatta magát, ott volt épp az udvarban és eleséget osztott a lis lábas jószágoknak. Egykedvűen fogadta az urfi köszöntését.

— Hát már hazaérkezett?
— Nem hiányzottam magának, Terka kisasszony?
— Ugyan, hogy is kérdezhet ilyen furcsaságot?
— Hát gondolt-e a Kondor magára? Hogy

Végül több községben megejtetett bírósálasztás ellen beadott felebbezések iránt határozatot hozva, a közgyűlést főispán ur ő méltósága bezárta.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Osztván Ernő deési kir. törvényszéki joggyakornok a tordai kir. törvényszékhez aljegyzővé neveztetett ki.

— **Áthelyezés.** Dr. László Jenő magy. kir. honvéd főorvos a marosvásárhelyi csapatkórháztól a helybeli honvédszászlóaljhoz helyeztetett át.

— **Az országgyűlési képviselőválasztók** 1901. évre érvényes névjegyzékének összeállítására vármegyénk központi bizottsága márczius 24 és április 12-ike közötti időt állapította meg. Deés város területén a küldöttség április 7-én délelőtti 8 órakor kezdi meg működését.

— **Házasság.** Schmidt Jakab maros-bogáti földbirtokos, Schmidt Ferencz kaczkói birtokos fia, folyó hó 27-én d. u. 5 órakor tartja esküvőjét Grosz Matild urhölgygyel, Grosz Ja ab birtokos és háztulajdonos leányával Szatmárról, a kolozsvári izr. templomban.

— **Tűz.** Márczius 22-én éjjel 2 és 3 óra között a Borsos-utczában Glasner Katalin istállója kigyuladt és a deszkából összetakolt, széna és szalmával tömött rozoga építmény csakhamar a lángok martaléka lett.

— **Az irodalmi, történelmi és ethnographiai társulat** részére a következő adományok folytak be. (III. közl.) *Vékony Ferenczné* urnő 1 darab emlékérmét, 2 drb római ezüstpénzt és 1 darab 1796. évből való ezüst huszast. *Telegdi Béla* alsó-hagymási lakos 1 drb 3 fontos ágyugolyót, mely 1848-ban Tihón Kázmér táborából lövetett, 1 drb veresrész-csakány, 2 darab barbárkori rézkarika ékszer, lelhelye Alsó-Hagymás. *Móricz Károly* nagy-ilondai lakos adománya egy régi okmány, melyben Brandenburi Katalin Csizsár Péternek Fogarason egy belső telket adományozott. *A nagy-ilondai főszolgabíró* 159 drb különféle ezüstpénzt küldött be, melyet Tyifor Endre és Tamás Gergely nagybunyi lakosok a Teleky Gusztáv-féle telken egy cserépedényben találtak. *Bodor Sándor* kis-debreceeni körjegyző egy 6 fontos ágyugolyót, 10 drb rézpénzt, 7 drb ezüstpénzt és egy régi okiratot. *Horváth László* oláhfordorházi körjegyző 3 drb bronzcsakányt a bronzkorszakból, melyet Kondor Mihály dobrocsinai lakos a dobrocsinai határban „La Pojeni” dűlőben talált. *Gábre Árpád* deési lakos 12 drb rézpénzt és 2 drb ezüstpénzt, valamint 5 darab cserepedény-töredéket a régi Bálványosvár helyéről. *Davidovics Bencze* orosz-

gondolt-e? kérdé hetykén a leány és ujjacskaít mozgattatta, hogy lássa a gyűrűt, persze hogy gondolt rá.

— Mutassa csak azt a gyűrűt, szolt a fiatal ur.

— Nem huzom le az ujjamról, de úgy megnézheti.

A fiatal ember elkezdett fitymálódni. Nem hiszem, hogy arany, mert a kő benne az hamis! Lássa én külömb ajándékot hoztam magának.

Abban a perczen lépett az udvarra Géza. És Pál gyorsan elrejtette zsebébe az ajándékul szánt csomagot. De Géza figyelmét ez nem kerülte el.

Terka pedig kitérve karjait, rohant Gézához.

— Géza, Géza — szolt aztán — igaz, hogy ez a gyűrű hamis?

— A tekintetes ur mondta?

Terka bólintott fejével.

Kondor Pál urfihoz lépett: a tekintetes ur ugylátszik jobban érti mint én... Igaz, hogy szebb ajándékot vehettem volna én is, de mikor az urfiának kellett leczkepénzre!

És ezt oly egyszerűen, szemhunyorítás nélkül mondta a fiatal ember.

Pali uram elpárolgott és Terka ismételt kérdésére így szolt Kondor Géza:

— A gyűrűt én adtam s azért legyen becses előtted, mert ha én nem vagyok talmi, és hűségem nem hamis, akkor a gyűrű sem lehet az.

És mint a ki most nagyot mondott, mély lélegzetet vett. Terka boldog volt, kitérte ujra karjait és magához szorítá az egyszerű, igénytelen, becsületes fiút.

mezei körjegyző 15 drb rézpénzt és 7 drb ezüstpénzt küldött be. Az elnökség e sorokban mond köszönetet az érdekes adományokért.

— **Deés város állami segélye.** Nem régen említettük, hogy városunk az 1899. évi IV. törvényezikk alapján állami segélyért folyamodott az állami ital- és fogyasztási adókból élvezett, a törvényhozás intézkedése folytán 1898. év végével megszűnt jövedelme kárpótlására. A városnak ez iránti igényét azonban sem a helybeli pénzügyigazgatóság, sem a pénzügyminiszter nem akarta elismerni, mert a város 1899. évtől kezdve már nem bírja az állami fogyasztási adók beszedési jogát, a mi pedig egyik feltétele az állami segély megadásának. A város tanácsa ismételtén is folyamodott a pénzügyminiszterhez, felfejtve, hogy nem rajta mulott az állami fogyasztási adók beszedési jogának meg nem szerzése, mert azt az egész vármegye területére maga a pénzügyminiszter adta haszonbérbe egy szeszgyárosokból álló bérlőtársaságnak s így a városnak nem állott módjában megakadályozni ezen magas intézkedést. Értesülésünk szerint a pénzügyminiszter 1899-ik évre kivételesen elismerte Deés városának állami segély iránti igényét és már számba is vétetett a város jövedelmének csökkenése.

— **Közzszemlére kitétt adólajstrom.** Városunk területén tőkeamat jövedelmet és járadékot, továbbá állandó évi vagy havi javadalmazást élvezők terhére megállapított tőkeamat- és járadékadó, illetve IV. osztályu kereseti adóról szoló kivetési lajstrom, nemkülönben a földadó felosztási lajstrom a város adóhivatalánál már közzszemlére ki van téve. Az érdekelt adófizetők a hivatalos órákban megtekinthetik s netaláni felszólalásukat a polgármesternél előterjeszthetik 15 nap alatt.

— **Babonás cselédleányok.** Folyó hó 21-én városunkban egy uriháznál alkalmazásban levő cselédleányok keservesen lakoltak babonás hiszékenységükért. Varga Mari máramaros-szigeti lakos cigányasszony látogatott el hozzájuk (ki tudja még hányhoz?) s a sok hokusz-pokusszal addig zavarta fejüket, míg nem kicsalta értékesebb ruhájukat. Igen, azt a ruhájukat, mely még vízben nem járt soha, mert hát csak ilyen „szűz” ruha segítségével lehet megalapítani szerencsáját a hígvelejt cselédleányoknak. A család ügye a rendőrség elé került, hol aztán kinyomozták a boszorkány cigányasszonyt is, ki azonban már nem tudta előadni a kicsalt ruhadarabokat. Ezidő szerint még úgy áll a dolog, hogy a hiszékeny cselédleányoknak meg kell elégedniök a csaló cigányasszony letartóztatásával és saját kárukon szerzett tapasztalatukkal.

— **Hazai termékek.** Lefkovits Gyula ruhaszövet üzletébe megérkeztek a legújabb kül- és belföldi gyártmányok, erről szól lapunk mai számában hozott hirdetése. A hazai termékeket ajánljuk a közönség figyelmébe, a külföldit nem.

— **Hangverseny.** Szamosujvárról irjak, hogy Berán János szamosujvári zenetanár, karnagy, márczius 11-én a városi vigadó dísztermében sikerült hangversenyt rendezett növendékeivel. A hangverseny délután 4 órakor kezdődött, a kisebbek nyitották meg s a nagyobbak folytatták. Az első szakaszban ügyesen játszottak: Pap Tilda, Temesvári Katicza, Duha Mariska, Papp Mariska, Papp Anna, Szongott Erzsike, Bárány Mariska és Aján Mariska, Hirsch Dezső zongorán, míg Bárány Pista hegedűn. A második szakaszban cigány dalokat „Pablo de Sarasate” Feldmann Tilduska igazán pompásan játszotta zongorán, kétszer is megkellett ujránia, tapstól és az eljenzéstől csak úgy zengett a terem. „Ördög Róbert” operából egy részletet énekelt László Tilda, most volt alkalmunk első ízben László kisasszony hangjában gyönyörködni és egészen meglepett mindnyájunkat, hogy az mily kellemes és tiszta. Hubay Jenőtől „Mazurkát” hegedűn adott elő Piskolty Zoltán gyógyszerész, kit már több ízben hallottunk és nagyon szépen halad. „Faust”-ból egy valczert zongorán adott elő Esztegár Trézsa és oly praeccizitással és ügyességgel, hogy a kapott babérkoszorura egészen büszke lehet. Egy nagyon kellemes délutánt szerzett városunk közönségének és szép eredményt mutatott fel. Kijűtött a tapsból László Tildának és Esztegár Trézsa hatalmas csokrokat és babérkoszorut, míg Berán, tisztelőitől egy nagy koszorut kapott nehéz selyemszalaggal.

— **A deési polgári fiu- és leányiskola,** valamint a községi elemi leány- és vegyes iskola tantestülete annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy ezen iskolákban sohasem rendeztek pénzügytést azon célból, hogy valamelyik tanítónak nevenapja alkalmából ajándékkal kedveskedjenek. Midőn ezt készséggel elismerjük, egyuttal kijelentjük, hogy mi lapunk mult számában sem helyet, sem személyeket nem nevezünk meg, csak általánosságban irtunk e tárgyról.

— **Márczius 15.** A szamosujvári állami főgymnasium dísztermében díszes ünnepély folyt le márczius 15-én délelőtt 10 órakor. „Hymnust“ énekelt a köri dalárda, majd Roska Márton szavalt. Ünnepi díszbeszédet tartott Schilling János, ki ügyesen ecsetelte a nap jelentőségét. Józsa János tanártól „Márcziusi napok“-at szavalt Rácz Győző, végül a dalárda énekelt. Délután a 48-as kör a vígadó dísztermében tartott ünnepélyt, hol a vonós zene-egylet játszotta el a „Szózat“-ot. Ünnepi beszédet Füssy József főgymnasiumi tanár tartott. Alkalmi költeményt Kolozsváry Emma szavalt. A közönség elénekelt a „Hymnus“-t és így oszlott el a társaság, hogy este összegyűljön a közös vacsorára, hol 150-en vettek részt s a toasztokban sem volt hiány.

— **Ingyenes gyümölcsoltóág kiosztás.** Vármegyénk központi mezőgazdasági bizottsága elősegítendő a nemes gyümölcs terjedését, nagyobb mennyiségű alma- és körte oltóágot szerzett be, melyet a községek gyümölcsfaiskolái részére egyszerű kérvényre is kiszolgáltattat, a távolabb eső községek részére pedig postán megküldet. A kérvényben okvetlenül kiteendő, hogy hány darab vadoncz vagy magoncz részére kéri az oltóveszszőt. Az oltóágak kiszolgáltatásával a gazdasági egylet titkári hivatala bizatván meg, a megkeresések is ide intézendők.

— **Himlőoltás.** A himlőoltásra kötelezett újszülötteket 1899. évi márczius hó 1-étől folyó évi márczius hó 1-éig a helybeli anyakönyvi hivatal az elsőfoku egészségügyi hatóságnak már kimutatta. Ebből a kimutatásból megtudjuk, hogy az irt idő alatt a város területén született gyermekek közül 274 van életben, kik az általános himlőoltásra, az annak idejében közzéteendő határidőben előállítandók.

— **A rendőrség figyelmébe.** A kéményseprők nem teljesítik pontosan kötelességüket, elhanyagolják a kéményseprést, pedig a fizetés pontossága ellen kifogást nem tehetnek. Egy deák-utczai lakos panaszolja, hogy házánál már 2 hónap óta nem járt kéményseprő. Felhívjuk erre a rendőrség figyelmét s kérjük, hogy megvizsgálva az ügyet, a mulasztót vonja felelősségre.

— **Szerkesztői üzenet.** F. urnak O.-L. Orvoshiányra vonatkozó panaszos levelét olvastuk s miután azon az állapoton hírlapi uton segíteni nem lehet, áttettük illetékes helyre. Elismerjük, hogy kevés az orvos megyénkben, de ki tehet arról, hogy a nép szegény és nem dotáhatja ugy az orvosokat, hogy azoknak kedve legyen a kör-orvosi állásokat betölteni és csupán annak az egy hivatásnak élni. Ebben a tekintetben még a magyar-láposi járás elég jól áll, mert 3 orvos és három gyógytár áll a betegek rendelkezésére.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** Folyó 1900. évi márczius 2-án Deésen a „Hungária“ szállóban tartott és zenekarunk segélyalapja javára rendezett táncmultságunk alkalmával felülfizettek: Br. Bornemissza Károly főispán, Ballai Krémer Sámuel 20-20 korona. Berbek Gyuláné (Brassó) 30 kor. Szilágyi Albert polgármester, Dr. Almai József, ifj. Papp Mihály 10-10 korona. Keller Sándor, Budai Elek 6-6 kor. Karácsonyi Lajos százados, Kracsinger Hugó, Papp Jenő, Dr. Weisz Lipót, Zsikisán János, Kovrig Albert 4-4 kor. Keceli László, Gajzágó László, Wolff Bogdán Hye Jenő, Bauer Lajos, Bene Ferencz, Debreczeni Sándor mérnök, Haragai János, Móricz Sándor, Pruner Sándor, Bokros Andor, Scheirich Árpád, Pünkösdi János mérnök, Gál István, Bálint Miklós (Zsibó), Balog Albert (Nagy-Enyed) 2-2 kor. Brendörfer Gyula 1 kor. — Jegyeiket megváltották: Birta Ferencz (Zsibó) 3 korona. Özv. Róth Pálné, Ferenczy István, Vásárhelyi Boldizsár, özv. Katona Istvánné, Almási Károly, Baráth Béla 2-2

korona. Ugy a felülfizetők és jegyeiket kiváltók, valamint a multságban megjelent igen tisztelt nagyérdemű pártfogóink, fogadják hálás és feledhetlen köszönetünket. Deés, 1900 márczius hó. *Puskás Béla és zenekara tagjai.*

E számadással kapcsolatosan még a következő tudósítást vettük:

Puskás Béla jóhírnevű zenekara, Magyarország közelebb eső részeiben működő nevesebb zenésztársaiból egybeállított rendezőséggel csinos bált rendezett, hogy együttesen egy betegsegélyző-alapot létesíthessenek s az árvaház javára is juttathassanak valamit.

Úgy a rendezőség, mint a közönség némileg csatlakozott, mivel a távolból csak kevesen s úgyszólván csak képviselőileg jelenhettek meg. Fél 9 órakor vonult be háziasszonyuk Puskás Zsigmondné a főrendező karján a Rákóczi-induló hangjai mellett. Kevéssel később érkezett az a négy nő, kik az est kedvencei voltak és a kiket nemcsak a férfiak, de még maguk a zenésznők is megkülönböztető figyelemre méltatták. Névleg: a bájos Hamza Miskáné N.-Váradról, kit Körösi Zoltán; Körösi Zoltánné, kit a főrendező; Balogh Albertné Nagy-Enyedről, kit férje és a kolozsvári szép és az est nefelejtse: Dózsa Erzsike, kit a bál elnöke Puskás Béla vezetett. 9 órakor együtt volt a báli közönség.

Nők: Alcsuti Péterné, Benedek Mária, Dózsa Sándorné, Gyurkovits Jánosné Kolozsvárról, Balint Miklósné Zsibóról, Müller Ferenczné és Boldizsár Ida Szász-Régenből, Kristóf Lajosné és Kristóf Málvinka Beszterczéről. Boldizsár Sompiné, Dula Jánosné, Csutár Jánosné, Grumó Gyuláné, Körösi Antalné, Murvay Jánosné, Lakatos Pálné, Verbán Sándorné, Puskás Ottilia, Murvay Irma, Lakatos Lotti, Dula Erzsike Deésről.

Javában folyt a tánc, midőn a minden szép és jóért lelkesülni tudó id. Br. Bornemissza Károly főispán ur ő méltósága mintegy 30—40 intelligens férfi közönség élén, kik közt örömmel láttuk a honvéd tisztikart is, megjelent. A rendezőség kitüntető figyelemmel fogadta ő méltóságát, ki csaknem másfél órát időzött ott. Különösen elismeréssel emlékezett meg a nőegyletről, melynek képviselőleiben jelen volt Styngli Zsigmondné, ki férje kíséretében jelent meg. Számos polgárnő volt a néző közönség között, kik közül a tánczban is részt vettek. Az első négyest 24 pár tánczolta.

Igen érdekes és szép látványosság volt a szünóra alatt az együttes étkezés. A felköszöntők sorát Körösi Zoltán pénztárnokuk kezdte meg, éltetve Budai Elek főrendezőt és megköszönve, hogy e tisztelet elvállalta, mire Budai Elek válaszolva: felemlíté, hogy ha a magyar főherczegnek kedves szórakozást nyujt foglalkozni a cigány néppel, ugy ő csak szerencsésnek érezheti magát, hogy mint rendező lehet jelen. Poharat emeltek a közönségre, a főispánra, mint a ki jóságos pártfogásában részesíti őket; a honvéd tisztekre és a jelen lévő uri fiatalságra, kik közül Bene Ferencz válaszolt és mondott költői lendületű, valóban szép tartalmu pohárköszöntőt, felfejtve, hogy mije a magyar nyelvnek a magyar cigány, éltetve a cigánynők megjelent tagjait s különösen az est nefelejtését: Dózsa Erzsikét. Semmi sem jellemzi jobban a toaszt lelkesítő hatását, minthogy a bál elnöke Puskás Béla kezébe véve a hegedűt, engedélyt kért a főrendezőtől, hogy ő is mondhasson egy köszönő toasztot és a saját zenekara őt tagjával szebbnél-szebb dalokat játszva, annak hatása alatt az egész asztaltársaság dalra gyujtott.

Éjfél 2 órakor ismét tánczra kelve, reggeli 6 óráig vigan folytatták. Akkor a legnagyobb rendben s a viszontlátás reményében bucsuval távoztak. *Zenekedvelő.*

ELADÓ BIRTOK. Aszó községében (Szolnok-Dobokavármegye, csáki-gorbói járásban) **154 hold szántó, kaszáló, erdőből álló és gazdasági épületekkel keltően ellátott jó minőségű birtok örökáron eladó vagy haszonbárbe kiadó.** Értekezni lehet **Válya Irma** tulajdonosnővel Csáki-Gorbón és **Dr. Csizér Ákos** ügyvéddel Deésen. 1—2

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 229—900. végrh.

1—1(63)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a bécsi cs. kir. törvényszék 1899. évi C. II. 1868/4. számú végzése következtében Dr. Emánuel Weisz bécsi ügyvéd által képviselt, Fischer Leopold és társa bécsi cég javára, deési Verzár M. cég 295 kor. 76 fill. s jár. erejéig 1900. évi február hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 952 koronára becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a deési kir. járásbíróság 1900. évi V. II. 59/2. számú végzése folytán 295 kor. 76 fill. tőkekövetelés, ennek 1899. évi február hó 20-ik napjától járó 6% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 44 kor. 89 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Deésen, a helyszínen hivatalból leendő eszközzésére **1900. évi márczius hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Deésen, 1900. évi márczius hó 8-ik napján.

Szentpétery,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2626—900.

2—3(54)

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésbe jött apagyfalusi körjegyzői állásra, mely körbe Apanagyfalu, F.-Oroszfalu, Málom és Szász-Fellak községek vannak beosztva, pályázatot hirdetek.

A körjegyző javadalmazása: évi 800 korona fizetés, 120 korona lakbér és 134 korona utazási átalány, ezenkívül a megválasztott körjegyző anyakönyvvezetővé leendő kinevezésre lesz ajánlva, 160 korona tiszteletdíj járandósággal.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám **folyó év április hó 6-áig** adják be.

Bethlen, 1900. évi márczius hó 14-én.

Gajzágó Vilmos,
főszolgabíró.

Szám 108—1900.

2—2(56)

Árverési hirdetmény.

Alólírott által közhirre tétetik, hogy a viczei kincstári birtokhoz tartozó 156, 158. kiosztási földkönyv számú 55 hold 531 □ öl területű erdő terméke, amely cserhántásra alkalmas, folyó évi **márczius hó 27-én d. e. 9 órakor** Vicze községhezánál nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

A 156, 158. kiosztási földkönyv számú 55 hold 531 □ öl területű erdő termékének holdankénti kikiáltási ára a 63 korona 20 fillér. Összesen 3496 korona 97 fillér.

Árverezni szándékozók kötelesek a fenti kikiáltási árnak 10%-át kiküldött kezéhez készpénzben lefizetni.

Az árverési feltételek alólírotnál áttekinthetők.

Magyar-Nemegyén, 1900 márczius 14-én.

Vincze Albert,
telepkezelő.

STANDARD
életbiztosító-társaság,

a legolcsóbb díjtételek s a legliberalisabb feltételek mellett köt életbiztosításokat. — Bővebb felvilágosítást ad a budapesti vezérigazgatóság: V., Fürdő-utca 4., vagy a deési képviselőség: Deák-utca 2/A. szám alatt.

Brassói-, Brünni-,

Uj szabó-üzlet Deésen.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására
hozni, hogy

gyapjuszövet gyári raktáromat

SZABÓMÜHELYLYEL

kibővittem.

Külföldön oklevelet szerzett s a székesfővárosban sokáig működött kitűnő szabászt alkalmaztam s így abban a helyzetben vagyok, hogy a legfinomabb brassói-, brünni-, angol-, skót- és francia gyapjuszövetekből a legdivatosabb formában kitűnő polgári- és katonai egyenruhákat szolgáltatathatok.

Biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy úgy mint eddig is, az leendő törekvésem, hogy kiválóan szolid áruimmal közmegelegedést keltsek.

Ajánlom ezen új vállalatomat szíves pártfogásukba.

Kiváló tisztelettel

LEFKOVITS GYULA.

2—3 (43)

Gyári raktár.

Egyenruha-, Livrée-, Angol-, Skót- és francia gyapjuszövetekből

Sz. 2354—1900.

1—3(60)

Pályázati hirdetmény

A szurduki körorvosi állásra, melyhez 19 község tartozik, ezennel pályázatot hirdetek és felhívom pályázni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t.-cikk 9. §-ában körülírt minősítést igazoló folyamodványaikat **folyo év április hó 15-éig** hozzám annál is inkább terjesszék be, mert a később jövő folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

A körorvosi javadalmazás 800 korona fizetés, 400 korona utazási átalány. A megválasztandó körorvos ezidő szerint Aranymező, Csokmány, Kis-Mező, Pirosa és Kucsulát, esetleg még más községekben is, — a trachoma orvosi teendőket is köteles ellátni és a trachoma orvosi teendők ellátásáért 600 korona állami segély és 400 korona pótvavadalmazásban részesítetik a megye házi pénztárából.

A járás főszolgabírája.
Csáki-Gorbón, 1900 márczius hó 14-én.

Szarvady József,
főszolgabíró.

Átköltözés, árleszállítás.

A Fótéren levő **üveg- és porcelán üzletemet** felmondás következtében átköltöztetni vagyok kénytelen, a miért elhatároztam az abban levő **összes dísz-tárgyakat teljesen leszállított árban** árusítani, mely kedvező alkalmat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom

Tisztelettel

1—1(61)

Klein Ignác.

Szám 4364—899. tlkvi.

1—1(62)

Árverési hirdetményi kivonat.

A szamosújvári kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy a „Szamosújvári kiegészítő takarékpénztár ré zvénytársaság“ végrehajtónak, Kántor Imre és Kántor István végrehajtást szenvedő elleui 52 frt 20 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében (a szamosújvári kir. járásbíró) területén levő Kis-Iklód határában fekvő, a kis-iklód 48. sz. tjkvben A. + 1—5. rendsz. alatt foglalt és végrehajtást szenvedett Kántor István felerész jutalékára 195 forintban; a 115. számú telekjegyzőkönyvben A. + 1. rendsz. alatt foglalt és végrehajtást szenvedett Kántor Imre és tulajdonos társ Szöcs Anna nevében álló ingatlan 40 forintban; az 52. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1—6. rendsz. alatt foglalt s végrehajtást szenvedett Kántor Imre és tulajdonos társ Pekurár Anna és Nasztászia nevein álló egész ingatlanok 133 forintban és végül a 93. számú telekjegyzőkönyvben A. + 1. 2. rendsz. alatt foglalt s egyedül Kántor Imre nevében álló egész ingatlanokra 68 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi **április hó 12-ik napján d. e. 9 órakor** Kis-Iklód községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 19 forint 50 krt, 4 forintot, 13 forint 30 krajczárt és 6 forint 30 krajczárt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvenczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. avagy az 1881. évi LX. t.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.
Szamosújvárt, 1899. évi december hó 6-án.

Balló,
kir. aljbíró.

Sz. 107—1900.

2—2(53)

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy Kis-Somkut község határában fekvő, az A. üzemosztály II. vágássorozat 3 tag, 5. 6. osztágaiban 38.4 kat. hold vágás területen található 4216 m³ tölgyfakészlet 11043 korona és 60 fillér kikiáltási ár mellett a deési m. kir. erdőgondnokság hivatali helyiségében folyó évi **április hó 9-ik napján d. e. 9 órakor** megtartandó zárt írásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános árverés útján, felsőbb jóváhagyás fentartása mellett el fog adatni.

Az írásbeli zárt ajánlatokban kiteendő, hogy ajánlattevő a tárgyalás alapját képező általános árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti.

Az árverési és szerződési feltételek a deési m. kir. erdőgondnokságnál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Deésen, 1900. évi márczius hó 9-én.

M. kir. erdőgondnokság.

Sz. 1698 1900.

3—3(49)

Pályázati hirdetmény.

A kozárvári körjegyzői állás a körjegyző nyugdíjaztatása folytán üresedésbe jöven, erre pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni kívánókat, miszerint az 1883-ik évi I. törvenczikk 6-ik §-ába előírt képzettségüket, eddigi szolgálatukról szóló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványaikat hozzám **folyo hó 28-áig** annyival inkább adják be, mert a később beérkezendő folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

A kérdéses állás az alábbiakkal van javadalmazva:

1. Évi fizetés . . . 800 korona.
2. Lakbér 140 „
3. Irodai átalány . . 124 „
4. Utazási átalány . 135 „

Összesen 1200 korona.

A deési járás főszolgabírójától.

Deés, 1900. márczius hó 4-én.

Vékony Ferencz,
főszolgabíró.

Szamosvölgyi vasút.

2—2(58)

Hirdetmény.

Folyó évi márczius hó 26-án délelőtt 10 órakor összes állomásainkon kézbesíthetlenné vált áruk, raktári fölöslegek és talált tárgyak, Deés állomás raktárhelyiségében nyilvános árverésen el fognak adatni, mely árverésre a venni szándékozó t. cz. közönség ezennel meghivatik.

Deés, 1900 márczius hó 14-én.

Az igazgatóság.

Szám 323—900.

1—3(59)

Mezőgazdasági és erdőbirtok eladás.

Szamosújvár szab. kir. város által — kápolnai birtokának eladása iránt — mult évi októberben megtartott árverés eredményre nem vezetvén, az újabb árverés **folyo év május hó 8-án d. e. 10 órakor** a városház tanácstermében fog megtartatni.

A belsőség és mezőgazdasági birtok 128 holdból; az erdőbirtok pedig a telekkönyvi állás szerint 347 holdból, az üzemterv szerint pedig 405 kat. hold terjedelemből áll.

A gazdasági birtok az erdőbirtoktól elkülönítve is eladatik; ennél fogva a belsőség és gazdasági birtok felkiáltási ára 10400 forint, a bánatpénz pedig 1000 forint; az erdőbirtoknak a felkiáltási ára 54167 forint 80 krajczár, a bánatpénz pedig 3000 forint; az együttes árverésnél a felkiáltási ár 62568 forint 40 krajczár és a bánatpénz szintén 3000 forint.

Ugy az elkülönített, mint az együttes árverésnél elégséges ha 3000 forint bánatpénz egyszer mellékeltek készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban.

A zárt ajánlatok 50 krajczáros bélyeggel, az illető aláírásával s lakhelye megjelölésével, valamint annak kijelentésével kell látva lenni, hogy az árverési és örökvásári szerződési feltételeket ismeri és azokat magára kötelezőnek elismeri; az annak meg nem felelő ajánlatok, ugyszintén az utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Egyéb árverési feltételek s a gazdasági üzemterv P. Ábrahám Zachar gazdasági tanácsosnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szamosújvár szab. kir. város tanácsa, 1900. évi február hó 7-én.

Kepri József,
jegyző.

Placsintár Dávid,
polgármester.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Deésen, 1900.